

forslag, der er rettet imod det kommunale Selvstyre. Det fremgik navnlig af det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsens Tale, heri blev endogsaa baade Grundlov og Grundlovsbrud manet frem. Det, som gav navnlig det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, men i øvrigt ogsaa Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, Anledning til disse stærke Ord, var, at Lovforslaget skulde indeholde et Angreb paa Kommunalbestyrelsens økonomiske Ledelse af Skolen. Der staar nu imidlertid i Lovforslagets § 9, at Kommunalbestyrelsen „tager Bestemmelse om alle Sager, der vedrører Skolevæsenets Økonomi, saaledes at ethvert i øvrigt til Skolekommissionens Afgørelse henlagt Spørgsmaal, der kan medføre forøgede Udgifter for Kommunen, af Skolekommissionen skal forelægges Kommunalbestyrelsen“. Det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, som i øvrigt gerne vilde gaa med til den folkevalgte Skolekommission, saa i to af de Beføjelser, som dette Lovforslag giver Skolekommissionerne, et Angreb paa Kommunalbestyrelsernes økonomiske Selvstændighed. Han saa det deri, at Skolekommissionen efter § 6, Stykke 3, skal bestemme efter Forhandling med Lærerraadet eller vedkommende Lærere, hvilke Undervisningsmidler Skolerne skal benytte, og end videre saa det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen en Trusel mod Kommunalbestyrelserne deri, at det var Skolekommissionen, som efter Forhandling med Lærerraadet udarbejdede Undervisningsplanen. I begge disse to Ting, sagde det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, laa der en Trusel mod Kommunalbestyrelserne, fordi Undervisningsmidlerne koster Penge, og gennem Undervisningsplanen kan man paavirke de økonomiske Følger for Skolevæsenet. Det er selvfølgelig en fuldstændig forkert Udtalelse. Ganske vist tager Skolekommissionen Bestemmelse om Undervisningsmidlerne, men den bliver naturligvis nødt til at holde sig indenfor den finansielle Grænse, som Kommunalbestyrelsen har sat; naar der af Kommunalbestyrelsen er sat en bestemt Sum til Indkøb af Undervisningsmidler, har Skolekommissionen Lov til at anvende disse Penge, men den kan selvfølgelig ikke købe Undervisningsmidler ind, til hvilke Kommunalbestyrelsen ikke har bevilget Penge. Akkurat paa samme Maade forholder det sig med Undervisningsplanen. Hvis der her gøres Forandringer, der faar økonomiske Følger, maa dette vise sig paa Skoleplanen. I § 9, 1ste Stykke, er der tillagt Kommunalbestyrelserne den aldeles selvfølgelig Ret til at udarbejde Skoleplanen, og Skolekommissionen

kan altsaa hverken gennem Anskaffelse af Undervisningsmidler eller gennem Ændringer i Undervisningsplanen paavirke Skolens Økonomi, uden for saa vidt Kommunalbestyrelsen gaar med dertil. Og jeg tror, at naar den ærede Ordfører for mit Parti Hr. H. P. Hansen er gaaet med til og intet har haft at indvende imod disse Bestemmelser i Loven, kan vi vist føle os fuldstændigt beroliget overfor den Tanke, at der heri skulde ligge et Angreb paa Kommunernes økonomiske Selvstændighed.

Det næste Spørgsmaal, Debatten særlig har berørt, er det kirkelige Tilsyn. Den ærede Ordfører for Venstre (Chr. Søgaard) sagde, da han begyndte at tale herom, at efter dette Lovforslag skulde Kirken ikke mere have Del i Tilsynet, men dette var ikke Venstres Mening, thi Venstre ønskede Kirkens Deltagelse i Skoletilsynet. Det er nu lidt mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard netop vil skyde mig i Skoene, at jeg afskaffer det kirkelige Tilsyn. Jeg vil ganske vist tage Ansvar for det, men det er kun et Medansvar. Jeg har her et Forslag til Lov om Bestemmelser vedrørende Skolevæsenets Styrelse og Tilsyn m. v. udenfor København, som min Forgænger i Embedet, Undervisningsminister Appel har fremsat i dette høje Ting i Samlingen 1912—1913. I dette Lovforslag er der givet Bestemmelser om, hvem der skal sidde i Skolekommissionen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse disse Bestemmelser: „a) 3 Medlemmer, som vælges ved Forholdstalsvalg efter de for Valgene til Byraad og Sogneraad gældende Regler, af og blandt dem, der er valgberettigede til Kommunalbestyrelsen. . . . b) 1 Medlem, som vælges af Kommunalbestyrelsen i eller udenfor dens Midte.“ Der er ikke flere Medlemmer i denne Skolekommission, og altsaa findes der ikke i det Lovforslag, som Venstres Undervisningsminister Hr. Appel fremsatte, nogen Præst i Skoletilsynet. Det er derfor lidt mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard netop vil lægge Ansvar paa mig, for, at der nu røres ved det kirkelige Tilsyn.

Men ogsaa i den store Skolekommission har vi Udtalelser fra Venstres Repræsentanter, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard udtaler i den store Skolekommission, at han ikke finder det nødvendigt, at Præsten er Medlem af Skolekommissionen, og følgende Medlemmer af Venstre: Klaus Berntsen, Ejsing og Nørgaard er i det Flertal, som foreslaar, at Præsten ikke skal være født Medlem af Skolekommissionen. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor det ærede Med-